

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 18C/190/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714213344
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Janette Nôtová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6714213344.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen samosudkyňou Mgr. Janette Nôtovou, v právnej veci navrhovateľa: Československá obchodná banka, a. s., Michalská 18, 815 63 Bratislava, IČO: 36 854 140, právne zastúpený: Malata, Pružinský, Hegedúš & Partners, s. r. o., Prievozská 4/B, 821 09 Bratislava, IČO: 47 239 921, proti odporkyňi: Z. Ď., nar. XX. XX. XXXX, bytom Š. XXXX/X, XXX XX I. X., o zaplatenie sumy 1.015,25 € s prísl., takto

rozhodol:

I/

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi sumu 526,65 €, ročný úrok vo výške 12,5 % zo sumy 796,65 € od 01. 01. 2010 do 31. 08. 2013 po odrátaní zaplatenej sumy 389,42 € a ročný úrok z omeškania vo výške 8,5 %,

- zo sumy 796,65 € od 01. 09. 2013 do 13. 11. 2013,
- zo sumy 776,65 € od 14. 11. 2013 do 19. 12. 2013,
- zo sumy 756,65 € od 20. 12. 2013 do 21. 01. 2014,
- zo sumy 736,65 € od 22. 01. 2014 do 19. 05. 2014,
- zo sumy 716,65 € od 20. 05. 2014 do 19. 06. 2014
- zo sumy 696,65 € od 20. 06. 2014 do 31. 07. 2014,
- zo sumy 676,65 € od 01. 08. 2014 do 19.9.2014,
- zo sumy 656,65 € od 20.9.2014 do 20. 10. 2014,
- zo sumy 636,65 € od 21. 10. 2014 do 30. 11. 2014,
- zo sumy 616,65 € od 01. 12. 2014 do 20. 01. 2014,
- zo sumy 595,65 € od 21. 01. 2015 do 23. 02. 2015,
- zo sumy 586,65 € od 23. 02. 2015 do 10. 06. 2015,
- zo sumy 566,65 € od 11. 06. 2015 do 17. 08. 2015,
- zo sumy 546,65 € od 18. 08. 2015 do 17. 09. 2015
- zo sumy 536,65 €, od 18. 09. 2015 do 30. 10. 2015,
- zo sumy 526,65 € od 31. 10. 2015 do zaplatenia,

pričom súd p o v o ľ u j e odporkyňi splácať dlh v splátkach po 20,00 € mesačne počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku, vždy do každého 20-teho dňa v mesiaci až do úplného zaplatenia dlhu pod hrozbou straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo len jednej splátky.

II/

Konanie sa v časti o zaplatenie sumy 90,00 € s

- úrokom vo výške 18,90 % ročne zo sumy 20,00 € od 02. 10. 2014 do zaplatenia,
- úrokom vo výške 18,90 % ročne zo sumy 20,00 € od 13. 11. 2014 do zaplatenia,
- úrokom vo výške 18,90 % ročne zo sumy 20,00 € od 22. 11. 2014 do zaplatenia,
- úrokom vo výške 18,90 % ročne zo sumy 20,00 € od 07. 02. 2015 do zaplatenia,
- úrokom vo výške 18,90 % ročne zo sumy 10,00 € od 17. 03. 2015 do zaplatenia,
- úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 20,00 € od 02. 10. 2014 do zaplatenia,
- úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 20,00 € od 13. 11. 2014 do zaplatenia,
- úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 20,00 € od 22. 11. 2014 do zaplatenia,
- úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 20,00 € od 07. 02. 2015 do zaplatenia,

-úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 10,00 € od 17. 03. 2015 do zaplataenia z a s t a v u j e .

III/

Vo zvyšnej časti sa návrh navrhovateľa z a m i e t a .

IV/

Súd v y h l a s u j e zmluvnú podmienku uvedenú v obchodných podmienkach Istrobanky, a.s. pre Maxi konto v čl. 2, bod 8 v časti „...a účtujú sa mesačne na ľarchu bežného účtu“ za neprijateľnú a teda za neplatnú, zmluvnú podmienku v čl. III bod 3 Obchodných podmienok pre povolené prečerpanie bežného účtu ČSOB, účinných od 1.1.2011 v časti „ ...úrokovou sadzbou podľa ods. 1 tohto článku,“ za neprijateľnú a teda za neplatnú.

V/

O trovách konania súd rozhodne do 30-tich dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ podal na tunajšom súde dňa 16. 09. 2014 návrh, ktorým sa domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu zaplatiť mu sumu 1.015,25 € spolu s úrokom vo výške 18,9 % ročne zo sumy 667,86 € od 09. 09. 2014 do zaplataenia a úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 916,59 € od 09. 09. 2014 do zaplataenia. Rovnako si uplatnil náhradu trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že dňa 09. 03. 2007 uzavrela obchodná spoločnosť Istrobanka, a. s. s odporcom Zmluvu o bežnom účte a poskytovaní maxikonta v súlade s ustanovením § 708 a nasl. Obchodného zákonníka. Ku dňu 01. 07. 2009 došlo k zlúčeniu Istrobanky, a. s. s navrhovateľom a preto navrhovateľ prevzal všetky práva a záväzky zaniknutej banky. Na základe uzavretej zmluvy bol pre odporkyňu zriadený a vedený bežný účet. Na základe žiadosti odporkyne o poskytnutí debetu, bol uzavretý dňa 14. 09. 2007 Dodatok č. 1 k Zmluve o bežnom účte, na základe ktorého bolo odporkyni umožnené prečerpanie peňažných prostriedkov na bežnom účte s maximálnym debetným rámcom 796,65 € (24.000,-- Sk). Keďže odporkyňa nedodržala dohodnuté zmluvné podmienky, žalobca ku dňu 31. 08. 2013 určil splatnosť úveru v súlade s čl. 7, bod 1, písm. a/ v spojení bod 2, písm. a/ Podmienok pre povolené prečerpanie bežného účtu platné v čase zosplatenia a vyzval odporkyňu na úhradu dlžnej sumy. V zmysle zmluvy o prečerpaní sa zmluvné strany dohodli, že výška sadzby úroku z omeškania je určená vo všeobecných podmienkach a to čl. 3, ods.3 podmienok, podľa ktorých sadzba úroku z omeškania je zverejnená na internetovej stránke navrhovateľa a v jeho pobočkách. Úrok pri povolenom prečerpaní ku dňu 02. 09. 2014 činil 18,9 % ročne. Výška úroku z omeškania uplatnená žalobcom bola v súlade s § 517 Občianskeho zákonníka platná ku dňu 01. 09. 2013, t. j. vo výške 8,50 % ročne z dlžnej čiastky. Vzhľadom na to je navrhovateľ oprávnený úročiť nesplattnú istinu úveru úrokovou sadzbou vo výške 18,90 % ročne, ako aj úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne a úročiť ďalšie nároky vyplývajúce zo Zmluvy o prečerpaní, t. j. riadny úrok a neuhradené poplatky úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne. Žalovaný dlh vo výške 1.015,25 € potom pozostáva zo sumy 667,86 € ako istina, úrok vo výške 248,73 € ku dňu 08. 09. 2014, úrok z omeškania vo výške 98,66 € vyčíslený k 08. 09. 2014.

Písomným podaním zo dňa 11. 09. 2015 vzal navrhovateľ svoj návrh späť v časti istiny o 90,00 € a vyčísleného úroku z omeškania pre úhrady odporkyňou po podaní žaloby. V tejto časti súd konanie zastavil (výrok 2 rozsudku), rozhodol tak v súlade s ustanovením § 96 ods.1, ods.3 O. s. p.

Ďalej na výzvu súdu k presnej špecifikácii žalovanej pohľadávky, v písomnom podaní zo dňa 07. 09. 2015 navrhovateľ uviedol, že podľa výpisu z účtu zobrazujúceho povolené prečerpanie na účte odporkyne ku dňu 31. 09. 2014 je evidovaná prečerpaná istina vo výške 667,86 €. Pokiaľ ide o úrok vyčíslený vo výške 248,73 €, úroková sadzba bola určená v súlade s Dodatkom č. 1 k Zmluve o bežnom účte, pričom za platnú úrokovú sadzbu sa považuje úroková sadzba zverejnená podľa čl. 2, bod 13 obchodných podmienok, bol použitý úrok vo výške 16,90 % ročne v období od 01. 10. 2010 do 31. 03. 2013, úrok vo výške 18,90 % ročne od 01. 04. 2013 do 08. 09. 2014. Dohodnutý zmluvný úrok si navrhovateľ uplatňuje len zo sumy nesplattenej istiny. Vyčíslený úrok z omeškania vo výške 98,66 € bol vyčíslený ku dňu 08. 09. 2014, pričom úrokom z omeškania došlo k úročeniu dlžných súm bez kapitalizácie úrokov z omeškania, t. j. navrhovateľ si neuplatnil úrok z omeškania z úroku z omeškania. Úrok z omeškania bol vyčíslený podľa priloženej príslušnej tabuľky. Pokiaľ ide o splátky uhrádzané klientom počas obchodného vzťahu, rovnako navrhovateľ poukázal na pripojenú prehľadovú tabuľku, kde sú samostatne vyčíslené splátky

uhrádzané klientom a následne v akom rozsahu bola splátka započítaná na riadnom úroku a na istine. Z prehľadu je rovnako zrejmé, s akou splátkou bol odporca v omeškaní, resp. s jej časťou, rovnako s akou sumou bol v omeškaní čo do istiny, úroku, poplatkov, úrokov z omeškania.

Súd vo veci vykonal dokazovanie na pojednávaní v neprítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu, ktorí svoju neúčast' ospravedlnili z dôvodu hospodárnosti konania a súhlasili, aby súd rozhodol v ich neprítomnosti. Predvolanie na pojednávanie im bolo doručené včas a riadne, preto boli splnené podmienky postupu podľa § 101 ods.2 O. s. p. Súd vypočul odporkyňu, oboznámil listinné doklady a zistil nasledujúci skutkový a právny stav.

Podľa výpovede odporkyne, táto uviedla, že u ČSOB mala dlhodobu účet a potrebovala peniaze na dokončenie rodinného domu. Bol jej ponúknutý debet, ktorý vyčerpala naraz niekedy v roku 2010 cca v sume 22 tisíc Sk. Vtedy jej bolo uvedené, že kým jej bude chodiť výplata, bude sa to splácať z týchto peňazí a asi 1-2 roky došlo k riadnemu splácaniu. Následne však jej vznikol dlh voči spoločnosti Home Credit Slovakia, kde došlo k exekúcii na výplatu a táto jej prestala chodiť na účet. Účet bol zablokovaný a preto vznikol žalovaný dlh. Uvedený spôsob úveru jej bol vysvetlený takým spôsobom, že tento má splácať, kým jej bude chodiť výplata, t. j. z tejto sa budú splácať úroky aj poplatky, ale ak bude chcieť odísť, bude to musieť vyplatiť celé naraz. Je pravdou, že zo strany navrhovateľa dostala výzvu na zaplatenie celého dlhu, avšak v tom čase mala viacero podlžností. Snažila sa kontaktovať s navrhovateľom, kde vysvetlila situáciu, že na účte má exekúciu a dlh bude splácať podľa svojich možností. Ten aj uhrádzala podľa toho ako sa jej dalo, niektorý mesiac však neuhradila žiadnu splátku. Odporkyňa poukázala na to, že býva v rodinnom dome, ktorý je vo vlastníctve jej dcéry, dcéra žije sama s priateľom. V dome býva spolu s manželom a plnoletým synom, ktorý je nezamestnaný. Manžel je zamestnaný, poberá len minimálnu mzdu, ona je zamestnaná v spoločnosti BEKER Slovakia ako montážny pracovník a poberá mzdu 130,00 € mesačne, nakoľko zo mzdy sú jej zrážané exekučné zrážky. Predložila súdu výplatnú pásku z obdobia 10/2015, kde bol čistý príjem 412,74 €, exekučné zrážky 80,73 €, ostatné zrážky 164,00 €. K týmto ďalším zrážkam odporkyňa uviedla, že tieto sú vykonávané na jej žiadosť na úhradu ďalších dlžôb. Rovnako aj jej manžel spláca rôzne pôžičky. Majú dlžobu v UNICREDIT bank, kde na pôvodné kreditné karty zostala dlžoba 900,00 € a 135,00 €, tieto spláca po 25,00 € mesačne. Ďalej má dlžobu voči VÚB banke, kde spláca 3x po 15,00 € a 5,00 € mesačný debet, spoločnosti KRUG platí po 20,00 € mesačne, spoločnosti G-MONEY po 15,00 € mesačne. Ďalej spoločnosti Home Credit Slovakia má dlh 540,00 €, ktorý spláca čiastočne po 20,00 € mesačne. Okrem toho má exekúciu vedenú spoločnosťou CETELEM, kde mala úver 1.700,00 €, teraz však od nej žiadajú spolu 5.400,00 €. Spláca exekúciu vedenú spoločnosťou Pohotovosť po 10,00 € mesačne, spoločnosti Kešovka spláca po 50,00 € mesačne a Poštovej banke platí 40,00 € mesačne a 20,00 € mesačne. Doposiaľ splácala dlh voči spoločnosti Orange, ktorý je však vyrovnaný. Vzhľadom na svoju situáciu žiadala, aby jej súd povolil žalovaný dlh uhradiť v mesačných splátkach po 10,00 až 20,00 € mesačne. V prípade, že splatí už uvádzané dlžoby, môže na tento dlh začať následne platiť aj viac.

Odporkyňa k svojim tvrdeniam doložila doklady o čiastočných úhradách dlhu voči navrhovateľovi (čl. 44 až 57) a to 20,00 € dňa 13. 11. 2013, 20,00 € dňa 19. 12. 2013, 20,00 € dňa 21. 01. 2014, 20,00 € vo februári 2014, 20,00 € dňa 19. 05. 2014, 20,00 € dňa 19. 06. 2014, 20,00 € v 7/2014, 20,00 € dňa 20. 10. 2014, 20,00 € dňa 30. 11. 2014, 20,00 € dňa 20. 01. 2015, 10,00 € dňa 23. 02. 2015, 20,00 € dňa 10. 06. 2015, 20,00 € dňa 17. 08. 2015, 10,00 € dňa 17. 09. 2015, 10,00 € dňa 30. 10. 2015. Uvedené vklady odporkyňa doložila vkladovými lístkami priamo na účet navrhovateľa.

Právny predchodca navrhovateľa a odporkyňa uzavreli dňa 09. 03. 2007 Zmluvu o bežnom účte a poskytovaní maxikonta podľa § 708 až 715 Obchodného zákonníka (čím došlo k nahradeniu pôvodnej Zmluvy o bežnom účte zo dňa 13. 07. 1998 podľa § 570 Občianskeho zákonníka). Predmetom zmluvy v čl. 1 bola Zmluva o bežnom účte v mene SKK a v čl. 2 Dohoda o poskytovaní produktov a služieb v zmysle Zákona č. 510/2002 Z. z. o platobnom styku. Na základe toho bolo dojednané používanie platobnej karty k bežnému účtu. Zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú. Podľa Dodatku č. 1 zo dňa 14. 09. 2007 (na základe žiadosti klienta zo dňa 04. 09. 2007) bola v čl. 1 dojednaná možnosť prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte s maximálnym debetným rámcom 24.000,-- Sk s úrokovou sadzbou 12,5 % ročne, platnou ku dňu podpisu dodatku. Ďalej bolo dojednané, že vzťahy súvisiace s povoleným prečerpaním peňažných prostriedkov na bežnom účte sa riadia Obchodnými podmienkami Istrobanky, a. s. pre maxikonto a Všeobecnými obchodnými podmienkami Istrobanky, a. s., ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy.

Podľa Obchodných podmienok Istrobanky, a. s. pre maxikonto, účinných od 09. 05. 2006 čl. 2, bod 1 - maxikonto obsahuje zvýhodnené produkty a služby v zmysle platného Sadzobníka a platných úrokových sadzieb. Podľa čl. 2, bod 5 - v rámci maxikonta Istrobanka môže poskytnúť povolené prečerpanie peňažných prostriedkov na bežnom účte majiteľa. Podľa čl. 2, bod 6, Istrobanka stanoví

limit povoleného debetu na bežnom účte. Podľa čl. 2, bod 8, majiteľ je povinný platiť z poskytnutých peňažných prostriedkov úroky v dojednanej výške. Úroky sa počítajú zo skutočných denných stavov debetného zostatku na bežnom účte a účtujú sa mesačne na ľarchu bežného účtu. Pri úročení na bežných účtoch občanov sa počíta mesiac aj rok podľa kalendárneho počtu dní. Podľa čl. 2, bod 9 je Istrobanka oprávnená z bežného účtu majiteľa inkasovať svoje pohľadávky aj v prípade, ak na bežnom účte nie je dostatok peňažných prostriedkov, k takémuto postupu dáva majiteľ Istrobanke súhlas. Ak sa takýmto postupom prekročí hranica povoleného debetu na bežnom účte, bežný účet sa dostane do nepovoleného debetného zostatku. Podľa čl. 2, bod 13, Istrobanka si vyhradzuje právo zmeny poplatku za maxikonto, zmeny úrokovej sadzby povoleného debetu na bežnom účte a nepovoleného debetu na bežnom účte bez súhlasu majiteľa účtu.

Podľa Obchodných podmienok pre povolené prečerpanie bežného účtu ČSOB, účinné od 01. 01. 2011, ktorými boli nahradené Obchodné podmienky pre ČSOB povolené prečerpanie bežného účtu zo dňa 01. 09. 2010, čl. 1, bod 2, povolené prečerpanie bežného účtu poskytuje banka fyzickej osobe, ktorá je majiteľom bežného účtu na nepodnikateľské účely, na základe Zmluvy o povolenom prečerpaní bežného účtu podľa § 710 a nasl. Obchodného zákonníka a Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Podľa čl. 2, bod 1, banka poskytne klientovi úver vo forme povoleného prečerpania na jeho bežnom účte a to do výšky úverového limitu. Podľa čl. 2, bod 2, čerpanie úveru a jeho splácanie sa uskutočňuje tak, že okamihom prevodu peňažných prostriedkov z bežného účtu klienta v čiastke prevyšujúcej kreditný zostatok na tomto účte, dochádza k čerpaniu úveru klientom a okamihom prevodu peňažných prostriedkov na jeho bežný účet je najskôr splácaný vyčerpaný úver alebo jeho časť. Podľa čl. 1, bod 5 je klient povinný zabezpečiť na svojom bežnom účte, ku ktorému je poskytnuté povolené prečerpanie k poslednému dňu kalendárneho mesiaca dostatok peňažných prostriedkov postačujúcich na úhradu mesačných splátok úrokov vrátane úrokov z omeškania. Ku dňu konečnej splatnosti úveru je klient povinný uhradiť aktuálne čerpanú čiastku úveru vrátane príslušenstva. Podľa čl. 3, bod 1, čerpané peňažné prostriedky až do výšky úverového limitu sú úročené úrokovou sadzbou pre povolené prečerpanie účtu, ktoré banka zverejňuje v prevádzkových priestoroch pobočiek a na internetovej stránke. Úrok je splatný na konci každého kalendárneho mesiaca. Podľa čl. 3, bod 3, čiastky, so zaplatením ktorých je klient v omeškaní, budú úročené úrokovou sadzbou podľa bodu 1, pričom banka je oprávnená tieto čiastky úročiť aj úrokom z omeškania, ktorého sadzba je zverejnená v prevádzkových priestoroch pobočiek banky a na internetovej stránke. Podľa čl. 3, bod 4, banka oznamuje klientovi novú úrokovú sadzbu s tým, že úroková sadzba je pohyblivá, banka má právo kedykoľvek meniť výšku úrokovej sadzby, pričom každú zmenu oznámi klientovi písomne vo výpise, na výveske v pobočke a na internetovej stránke. V prípade, že klient nesúhlasí s novou úrokovou sadzbou a ak sa zmluvné strany nedohodnú inak, je klient povinný túto skutočnosť banke písomne oznámiť najneskôr do 15-tich dní od skončenia platnosti dovtedy dojednanej úrokovej sadzby, čo sa pokladá za výpoveď zmluvy. Strany sa dohodli, ak klient uvedeným spôsobom a v stanovenej lehote nevyjadrí svoj nesúhlas, bude úver úročený touto novou úrokovou sadzbou. Podľa čl. 6, bod 1, písm. e/, je klient povinný počas celej doby trvania zmluvy splatiť vyčerpanú čiastku úveru najmenej 1x v období 12-tich po sebe nasledujúcich mesiacov, najneskôr do 12-tich mesiacov po poslednom splatení, táto povinnosť sa považuje za splnenú, pokiaľ celá vyčerpaná čiastka úveru je splatená ku koncu ktoréhokoľvek kalendárneho dňa v tomto období. Podľa čl. 7, bod 1, písm. a/, je banka oprávnená urobiť jedno alebo viacero opatrení podľa bodu 2, ak klient bude v omeškaní so splatením ktorejkoľvek peňažnej čiastky voči banke. Podľa bodu 2, je banka oprávnená oznámením odoslaným klientovi vyhlásiť, že všetky pohľadávky z poskytnutého povoleného prečerpania sú splatné ku dňu uvedenému v písomnom oznámení banky.

Podľa predloženého Sadzobníka platného od 02. 09. 2014 (čl. 18) bola určená sadzba úroku pri ČSOB povolené prečerpanie účtu pre fyzické osoby na 18,90 %.

Navrhovateľ predložil súdu prehľad na účte odporkyne, avšak iba od 01. 01. 2010, kedy bol evidovaný zostatok na úverovom účte 796,65 €. Z uvedeného prehľadu je zrejmé, že v období od 1/2010 do 12/2012 zaplatila odporkyňa celkovú sumu 761,03 €, z ktorých splátok bola na riadnom úroku zarátaná čiastka 389,42 €, zvyšok bol zarátaný na vyčíslenom úroku z omeškania (v sadzbe 25 % ročne) a na úhradu bližšie nešpecifikovaných poplatkov. Ku dňu 31. 08. 2013 došlo k zosplateniu istiny vo výške 787,86 €, kedy následne do 08. 09. 2014 boli zo strany odporkyne uhradené sumy v celkovej výške 120,00 €, ktorá bola započítaná na istine, t. j. celková nesplatená istina k 08. 09. 2014 bola vyčíslená na 667,86 €. Ďalej bol vyčíslený nezaplatený riadny úrok, ktorý bol účtovaný úrokovou sadzbou 16,90 % zo sumy 796,65 € od 01. 01. 2010 do 31. 11. 2012, zo sumy 787,86 € od 01. 12. 2012 do 31. 03. 2013, v úrokovej sadzbe 18,90 % zo sumy 787,86 € od 01. 04. 2013 do 31. 10. 2013 a následne zo znížených súm istiny podľa jednotlivých platieb odporkyne do 31. 08. 2014, t. j. aj po zosplatení úveru. Ďalej bol vyčíslený úrok z omeškania od 01. 01. 2010 do 31. 03. 2013 sadzbou 25 % ročne z jednotlivých neuhradených splátok

úroku, od 01. 03. 2013 do 30. 04. 2013 sadzbou 8,75 % ročne a následne od 01. 05. 2013 do 31. 10. 2013 sadzbou 8,50 % ročne, od 01. 11. 2013 do 31. 05. 2014 sadzbou 8,25 % ročne, od 01. 06. 2014 do 31. 08. 2014 sadzbou 8,15 % ročne a od 01. 09. 2014 sadzbou 8,05 % ročne. Po zosplatnení boli úroky z omeškania vyčíslené zo zostatku istiny, ktorá sa postupne znižovala na základe platieb odporkyňou, ako aj z nezaplatených úrokov.

Podľa § 2 ods.1 Zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, banka je právnická osoba so sídlom na území Slovenskej republiky založená ako akciová spoločnosť, ktorá je úverovou inštitúciou podľa osobitného predpisu a ktorá má bankové povolenie. Iná právna forma banky sa zakazuje. Podľa ods. 2 Banka môže okrem prijímania vkladov a poskytovania úverov vykonávať, ak ich má uvedené v bankovom povolení, tieto ďalšie bankové činnosti:

a) poskytovanie platobných služieb a zúčtovanie.

Podľa § 1 Zákona č. 510/2002 o platobných službách (platný v čase vzniku zmluvy a dodatku), Tento zákon upravuje

- a) vykonávanie tuzemských prevodov peňažných prostriedkov,
- b) vykonávanie cezhraničných prevodov peňažných prostriedkov,
- c) vydávanie a používanie elektronických platobných prostriedkov,
- d) vznik a prevádzkovanie platobných systémov,
- e) dohľad nad platobnými systémami a platobným stykom,
- f) reklamácie a riešenie sporov z platobného styku.

Podľa § 2 ods. 1 Zákona č. 510/2002 o platobných službách, prevodom peňažných prostriedkov (ďalej len "prevod") sa rozumie činnosť vykonaná na základe prevodného príkazu, ktorý dal príkazca vykonávacej inštitúcii s cieľom prevedenia peňažných prostriedkov v prospech príjemcu. Prevod sa môže uskutočniť odpísaním z účtu príkazcu alebo zložením hotovosti príkazcom a pripísaním na účet príjemcu alebo aj výplatou hotovosti príjemcovi; príkazca a príjemca môže byť jedna a tá istá osoba a vykonávacia inštitúcia príkazcu a vykonávacia inštitúcia príjemcu môže byť jedna a tá istá vykonávacia inštitúcia. Prevodom na účely tohto zákona nie sú činnosti vykonávané v rámci poštového podniku pri poštovom platobnom styku, ani vydávanie cestovných šekov, šekov, alebo zmeniek a činnosti vykonávané podľa osobitného predpisu.

Podľa § 4 ods. 1 Zákona č. 510/2002 o platobných službách, podmienkami na vykonanie prevodného príkazu na tuzemský prevod je včasné odovzдание podkladov potrebných na vykonanie prevodu vykonávacou inštitúciou a finančné krytie sumy prevodu. Podľa ods.2 Vykonávacia inštitúcia odpíše peňažné prostriedky z ňou vedeného účtu s výnimkou ustanovenou v odseku 3 len na základe predloženého prevodného príkazu. Podľa ods. 3 Vykonávacia inštitúcia odpíše peňažné prostriedky z ňou vedeného účtu bez predloženia prevodného príkazu

- c) na úhradu všetkých cien a skutočných výdavkov za poskytnuté služby, na úhradu splatných debetných úrokov alebo v ďalších prípadoch, keď je na to vykonávacia inštitúcia oprávnená podľa vopred uzavretej písomnej zmluvy s príkazcom, ktorému vedie účet,
- d) v prípadoch písomne dohodnutých medzi vykonávacou inštitúciou a klientom.

Podľa § 261 ods.6 písm. d/ Obchodného zákonníka, touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy, (okrem iných) zmluvy o bežnom účte (§ 708), zmluvy o úvere (§ 497).

Podľa § 708 ods.1 Obchodného zákonníka, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

Podľa § 711 ods.1 Obchodného zákonníka, za vykonanie platieb je banka oprávnená požadovať úhradu nákladov s tým spojených a použiť na ich započítanie peňažné prostriedky na účte.

Podľa § 710 Obchodného zákonníka, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 <aspi://module='ASPI'&link='513/1991%20Zb.%2523497'&ucin-k-dni='30.12.9999'> a nasl.).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom do 30.09.2007), spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Podľa ods. 2, Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Podľa ods. 3 Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Aj keď predmetné ustanovenie zákona prešlo následne rôznymi úpravami, podľa prechodných ustanovení následných noviel sa vznik a nároky z dovtedy vzniknutých právnych vzťahov posudzovali podľa pôvodnej právnej úpravy. Napriek tomu, že cit. zák. ustanovenie explicitne nevymenúva zmluvu o spotrebiteľskom úvere ako zmluvu spotrebiteľskú, doterajšou rozhodovacou činnosťou súdov SR bolo ustálené, že za spotrebiteľskú zmluvu možno považovať každú zmluvu, ktorá je uzatváraná medzi dodávateľom na jednej strane, ktorý koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, a spotrebiteľom na strane druhej, ktorý nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Tomu zodpovedá aj súčasná právna úprava cit. ust. § 52 OZ.

Okrem toho platila definícia typovej spotrebiteľskej zmluvy podľa § 23a zákona č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších noviel, spotrebiteľskou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumejú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka <aspi://module='ASPI'&link='40/1964%20Zb.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, Obchodného zákonníka <aspi://module='ASPI'&link='513/1991%20Zb.'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Na základe citovaného zákonného ustanovenia nie sú žiadne pochybnosti a navrhovateľ to ani nenamietal, že spor, ktorý je predmetom tohto konania vznikol medzi navrhovateľom ako dodávateľom pri výkone jeho obchodnej činnosti (poskytovanie bankových služieb) a odporcom ako spotrebiteľom jeho služieb, t. j., že ide o zmluvu spotrebiteľskú. Napriek úprave zmluvy o bežnom účte a zmluvy o úvere ako tzv. „absolútneho obchodného vzťahu“, otázky pri dvojakej úprave normami občianskeho civilného práva a práva obchodného, súd posudzoval podľa noriem občianskeho práva, ktorá je pre spotrebiteľa výhodnejšia (viď aj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co 2/2013, uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. 1US 402/2013 zo dňa 19. 06. 2013).

Z ustanovenia § 5b Zák. č. 250/2007 Z. z. v znení z. č. 102/2014 Z. z. vyplýva, že orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Táto norma má aj procesnú povahu a citované ustanovenie § 5b nadobudlo účinnosť dňa 01.05.2014 (čl. XIV). Súd preto preskúmava spotrebiteľskú zmluvu ex offo vo svetle cieľov smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách („smernica“).

Podľa § 1 ods. 3 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (úč. do 31.12.2007), zákon sa nevzťahuje ani na úver formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditnú kartu; tým nie je dotknuté ustanovenie § 3 ods. 6. Podľa § 3 ods. 8 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (účinného do 31.12.2007), počas trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere je veriteľ povinný písomne a bezodkladne informovať spotrebiteľa o zmene ročnej úrokovej sadzby a poplatkov.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). Podľa ods. 2 ustanovenie odseku 1 sa nevzťahuje na predmet plnenia alebo cenu plnenia. Podľa ods. 4 Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods.1 Nariadenia Vlády SR č. 586/2008 Z. z. účinný do 31.1.2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Úroková sadzba Európskej centrálnej banky za obdobie od 08.05.2013 do 12.11.2013 bola vo výške 0,50 %.

Na základe takto zisteného skutkového a právneho stavu, súd dospel k záveru, že nárok navrhovateľa nie je v celom rozsahu dôvodný. Vykonaným dokazovaním mal súd za nepochybne preukázané, že medzi účastníkmi konania došlo k vzniku záväzkového vzťahu na základe uzavretej Zmluvy o bežnom účte, na základe ktorej navrhovateľ poskytoval pre odporcu bežné bankové služby. Podľa Dodatku č. 1 k zmluve, poskytol navrhovateľ pre odporcu „povolené prečerpanie bežného účtu“, v tejto časti sa zmluvný vzťah medzi účastníkmi spravuje Zmluvou o úvere. Tak ako už bolo konštatované vyššie, Zmluva o úvere sa považuje za absolútny obchod, avšak v prípadoch, že je úver poskytnutý spotrebiteľovi, súd uvedený zmluvný vzťah posudzuje aj podľa predpisov o spotrebiteľských úveroch a predpisov slúžiacich na ochranu práva spotrebiteľa. Súd preto preskúmal predloženú zmluvu spolu s príslušnými obchodnými podmienkami z pohľadu, či tieto neobsahujú zmluvné podmienky, ktoré by bolo možné vyhodnotiť ako neprijateľné zmluvné podmienky, nakoľko spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a to v neprospech spotrebiteľa. V tomto prípade bolo dojednané pri uzavretí dodatku podľa platných obchodných podmienok účinných od 09. 05. 2006, že na žiadosť klienta môže banka povoliť prečerpanie peňažných prostriedkov na bežnom účte majiteľa tak, ako to bolo v tomto konkrétnom prípade podľa Dodatku zo dňa 04. 09. 2007. Hoci navrhovateľ nepredložil súdu prehľad na bežnom účte odporkyne od vzniku možnosti povoleného prečerpania, s prihliadnutím na výpoveď odporkyne, ktorá pripustila, že v roku 2010 využila celé predmetné povolené prečerpanie cca vo výške 22 tisíc Sk, súd konštatuje nespornosť skutočnosti, že dlh v uvedenej výške vznikol v januári 2010. Podľa pôvodných Obchodných podmienok bolo dojednané (čl. 2, bod 8), že pri poskytnutí takýchto peňažných prostriedkov je majiteľ účtu povinný platiť úroky v dojednanej výške, ktoré sa počítajú zo skutočných denných stavov debetného zostatku na bežnom účte a následne sa mesačne účtujú na ľarchu bežného účtu. Súd však konštatuje, že takýmto postupom sa mesačne navyšuje debetný zostatok na účte o úrok za predchádzajúce obdobie a následne dochádza k účtovaniu „tzv. úroku z úroku“, čím sa neprimerane navyšuje dlh majiteľa účtu. Súd konštatuje, že v súlade s predpismi o platobných službách, je banka oprávnená aj bez predloženia prevodného príkazu, odpisovať z účtu majiteľa splatné debetné úroky, avšak zo žiadneho predpisu nevyplýva, že by bola banka oprávnená takúto pohľadávku ďalej úročit debetnými úrokmi. Súd preto vyslovil, že takto dojednaná zmluvná podmienka v čl. 2, bod 8, v časti „a účtujú sa mesačne na ľarchu bežného účtu“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá je v tejto časti absolútne neplatná a preto z takéhoto postupu nemožno priznať nárok navrhovateľovi. Uvedený postup navrhovateľa je zrejмый z predloženia prehľadného účtu klienta, kedy bol účtovaný riadny úrok nielen zo sumy zostatkovej istiny, ale vrátane zostatku riadneho úroku, ktorý zostal v omeškaní.

Súd potom pristúpil k vyčísleniu oprávneného nároku navrhovateľa tak, že z poskytnutej istiny 796,65 € odrátal čiastku uhradenú odporkyňou do podania žaloby vo výške 120,00 €, čo činí 676,65 €, z tejto sumy odrátal sumu 90,00 €, čiastku uhradenú odporkyňou podľa čiastočného späťvzatia žalobcu (úhrady od 10/2014 do 3/2015), čo činí 586,65 € a následne z tejto sumy súd odrátal čiastku 60,00 € na základe úhrad odporkyňou od júna 2015 do októbra 2015 (2x po 20,00 €, 2x po 10,00 €), čo činí výslednú istinu 526,65 €. Ďalej súd priznal navrhovateľovi dojednaný úrok z poskytnutej istiny vo výške 12,50 % ročne z celkovej poskytnutej istiny 796,65 € a to od 01. 01. 2010 do 31. 08. 2013, t. j. do zosplatenia celého dlhu. Pokiaľ ide o výšku úroku, súd konštatuje, že v súlade so zmluvou

bol navrhovateľ oprávnený jednostranne zmeniť výšku úrokovej sadzby, avšak na druhej strane bol povinný túto zmenu písomne odporkyni oznámiť a s prihliadnutím na predložené Všeobecné obchodné podmienky vydané ČSOB, bola odporkyňa oprávnená odmietnuť takto určený nový ročný úrok, čo sa považovalo za výpoveď zmluvy. Navrhovateľ však nepreukázal, že by písomne oznámil odporkyni zmenu výšky úrokových sadzieb, preto nebol oprávnený uplatňovať takto jednostranne zmenený úrok voči odporkyni. Súd preto priznal navrhovateľovi úrok vo výške pôvodne dojednanej pri poskytnutí povoleného prečerpania vo výške 12,50 % ročne. Za uvedené obdobie však treba odrátať sumu 389,42 €, ktorú navrhovateľ zarátaval do úhrad na úroku v zmysle predloženého účtu odporkyne. K postupu navrhovateľa, ktorý si uplatňoval úrok aj po zosplatnení dlhu, súd uvádza nasledovné.

Pri preskúmaní postupu navrhovateľa súd sa zaoberal jeho postupom podľa čl. 3, bod 3 Obchodných podmienok pre povolené prečerpanie bežného účtu ČSOB, kedy čiastky so zaplacením ktorých je klient v omeškaní sa úročia úrokovou sadzbou podľa ods.1, t. j. úrokovou sadzbou platnou pre povolené prečerpanie účtu, ako aj úrokom z omeškania. Súd konštatuje, že postup úročenia pri povolenom prečerpaní v tomto konkrétnom prípade je taký, že pri povolenom prečerpaní sa účtujú klientovi úroky vždy ku koncu kalendárneho mesiaca a to na ľarchu účtu, pričom nasledujúci mesiac sa uvedený zostatok na účte opätovne úročí úrokovou sadzbou pre povolené prečerpanie. V prípade omeškania, pričom podľa Obchodných podmienok sa nerozlišuje, či sa jedná o omeškanie s istinou alebo omeškanie so splátkami úroku, sa takto omeškané čiastky opätovne úročia úrokovou sadzbou platnou pre povolené prečerpanie účtu a zároveň aj úrokom z omeškania. Súd poukazuje na hodnotenie obdobných podmienok uvedený v rozsudku Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co 190/2014 zo dňa 30. 06. 2015, v ktorom sa uvádza:

26. Úroky za poskytnutie úveru sa na rozdiel od odplaty za akúkoľvek inú odplacnú službu či kúpu tovaru odlišujú tým, že plynutím času narastajú (cena za poskytnutú službu narastá). Dohoda o platení úrokov za úver aj po splatnosti spôsobuje, že takéto úroky v skutočnosti navyšujú cenu za užívanie finančných prostriedkov za obdobie do dohodnutej alebo predčasne vyvolanej doby splatnosti a zneisťujú sankčný mechanizmus úrokov z omeškania. Takto dochádza k obchádzaniu inštitútu iného plnenia na účely aplikácie § 3a ods. 2 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

27. Z dôvodov vysvetlených a uvedených vyššie, dohoda, podľa ktorej má spotrebiteľ popri úrokoch z omeškania prípadne ďalších sankciách platiť po splatnosti pohľadávky aj úroky za poskytnutie úveru do splatenia úveru spôsobuje značnú nerovnováhu ku škode spotrebiteľa, predstavuje značné zhoršenie postavenia spotrebiteľa oproti zákonnému pravidlu, ktoré chráni spotrebiteľa v úverových vzťahoch pred nadmerným navýšením dlhu oproti výške úveru. Je nepravdepodobné, že by spotrebiteľ takúto dohodu individuálne vyjednal s dodávateľom, ktorý zaobchádza so spotrebiteľom čestne a rovnocenne (C-415/2011, AZIZ).

28. Ako už odvolací súd vyššie uvádza, niet kogentnej úpravy o úrokoch popri úrokoch z omeškania. Zákon reguluje úroky za úver bez časovej úpravy a preto dohoda o takýchto úrokoch je odklonom od dispozitívnej úpravy a je nielen v neprospech spotrebiteľa, ale vyvoláva hrubú nerovnováhu v neprospech slabšej zmluvnej strany. Navyše sa takáto dohoda dostáva do rozporu aj s ustanovením § 3a n.n.87/1995 Z. z.

29. Odvolací súd sa preto stotožňuje s prvostupňovým súdom o neplatnosti takejto dohody (o úrokoch popri úrokoch z omeškania) pre rozpor so zákonom (§39 a § 52 ods. 2 v spojení s § 517 ods.2 OZ).

30. K odvolacím námietkam odvolací súd ďalej poznamenáva.

34. Odvolateľ poukazuje na to, že úroky sú cenou a že ich nemožno zamieňať za úroky z omeškania. S týmto sa odvolací súd stotožňuje, a práve preto im súd priznal ich skutočný význam. Cenu (odplatu) za úver má žalobca právoplatne priznanú a mohol si ju už začať vymáhať. Argumentácia o užívaní peňažných prostriedkov zo strany žalovanej patrí medzi časté argumenty zástancov úrokov popri úrokoch z omeškania a opomína sa nelichotivý stav spôsobený úverovaním bez odbornej starostlivosti s podceňovaním bonity spotrebiteľa. Okolností prípadu nepotvrdzujú žiadne užívanie si peňazí, naopak ide už o utrpenie z peňazí a ich drastického nárastu po použití finančno-právnych sofistických konštrukcií. Ak by žalovaná peniaze užívala, nemala by dôvod žiadať 5 eurové splátky pri starostlivosti o dve maloleté deti z príjmu 245 Eur.

35. Téma neprimeraných úverových podmienok dlhodobo rezonuje. Štatistiky potvrdzujú nadmerné úverové zaťaženie, nepriaznivá sociálna situácia obyvateľstva, vysoký počet samovrážd a pokusov o samovraždu aj z finančných dôvodov, cca 3, milióny exekúcií, neprimerané úroky a poplatky, formálne

oznámenie Európskej komisie (list Európskej komisie Vláde Slovenskej republiky, list EK č. JUST/A3/RM/kb D (2010) 11360, list (porušenie) č. 2007/2495)

36. Odvolateľ argumentuje, že niet žiadnych zákonných ani zmluvných ustanovení limitujúcich povinnosť platiť úroky za úver. Odvolací súd poukazuje na to, že takýto mechanizmus existuje a práve bol vo vzťahu k žalobcovi aplikovaný. Ide o opatrenie súdnej moci v štáte s cieľom naplniť ciele smernice o nekalých zmluvných podmienkach.

37. V ďalšej časti odvolania odvolateľ poukazuje na ustanovenie § 16 zákona č. 129/2010 Z. z., ktoré podporuje úroky aj po splatnosti. K tomu odvolací súd poznamenáva, že vzhľadom na úver poskytnutý vo 2/2010 je uvedená norma so zreteľom na nepravú retroaktivitu na predmetnú vec nepoužiteľná. Zákon č. 129/2010 Z.z. nadobudol účinnosť dňa 2.4.2010. Bez ohľadu na to treba poznamenať, že citovaný zákon v ustanovení § 16 ods.1 upravuje povinnosť platiť úroky pri predčasnom splatení spotrebiteľského úveru a nemá ani len zmienku o úrokoch po splatnosti úveru.

39. Odvolací súd poznamenáva, že dominus nad predčasným zosplatením je dodávateľ a povaha formulárových zmlúv je aj o panstve dodávateľa nad zmluvnými podmienkami, ktoré pre kontrakt sám pripravil vrátane primeraného sankčného mechanizmu za neplnenie povinnosti vrátiť úver.

40. Odvolateľ poukazuje na rozhodnutie NS SR R 59/98 o úrokoch z omeškania z úrokov a vykladá uvedené rozhodnutie tak, že Najvyšší súd v ňom konštatuje záver, že úroky z úveru patria veriteľovi až do jeho splatenia. Odvolací súd k tejto časti odvolania poukazuje na to, že súd nikdy nespochybnil úroky z omeškania zo žiadnej neskoro zaplatenej ceny produktu a preto ani z úrokov za úver, ktoré sú tiež cenou. Súd za neprípustné označil úroky popri úrokoch z omeškania a nie úroky z omeškania z úrokov. Tie sú v skutočnosti aj právoplatne priznané.

41. Pre poriadok odvolací súd konštatuje, že 1.úroky z úrokov (anatocizmus) sú pre odvolací súd neprijateľné. 2.Úroky z omeškania z úrokov (z ceny produktu) nie sú zakázané a v predmetnej veci sú právoplatne priznané.3. Úroky popri úrokoch z omeškania navyšujú zákonný limit a preto sú v rozpore s § 517 ods.2 OZ.

Súd sa v celom rozsahu stotožňuje s takouto právnou argumentáciou a preto nepriznal navrhovateľovi právo účtovať po zosplatení dlhu riadny úrok popri úroku z omeškania. Súd posúdil zmluvnú podmienku v časti v čl. 2, bod 3 Obchodných podmienok účinných od 01. 01. 2011 „úrokovou sadzbou podľa ods.1 tohto článku“ ako neprijateľnú zmluvnú podmienku a teda absolútne neplatnú. Súd konštatuje, že na základe neplatnej časti Obchodných podmienok nebol navrhovateľ oprávnený účtovať úrok aj po zosplatení dlhu. Navrhovateľovi potom patrí nárok na úhradu zmluvného úroku z pôvodne poskytnutej istiny 796,65 €, ktorá je postupne znížená o jednotlivé platby zaplatené odporkyňou dlhu, ktorý bol vyčíslený ku dňu zosplatenia, t. j. k 31. 08. 2013. Rovnako má navrhovateľ nárok aj na úrok z omeškania z nezaplateného úroku ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti dlhu, t. j. k 31. 08. 2013. Súd však konštatuje, že postup navrhovateľa pri vyčíslení tohto nároku nebol v súlade so zákonom pre nesprávne použitie úrokovej sadzby, pretože pri spotrebiteľskom vzťahu sa síce nevyklučuje možnosť dojednania sadzby úroku z omeškania, avšak táto nemôže presahovať zákonnú sadzbu podľa ustanovení občianskeho civilného práva. Nie je povinnosťou súdu vyčíslieť, aký správny nárok si mal navrhovateľ uplatniť a keďže vyčíslenie tohto nároku nebolo ku dňu vyhlásenia rozsudku špecifikované, súd nemohol v tejto časti nároku navrhovateľa vyhovieť. Preto súd vpriznal príslušný ročný úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne (v súlade s predpismi občianskeho práva), platný ku dňu mimoriadnej splatnosti dlhu, t. j. k 31. 08. 2013 s prihliadnutím na jednotlivé splátky odporkyne od mimoriadnej splatnosti dlhu. Na základe uvedených úvah potom súd nárok navrhovateľa vo zvyšnej časti považoval za nedôvodný a nepreukázaný a preto bol zamietnutý (výrok III. rozsudku).

Súd sa v ďalšom zaoberal žiadosťou odporkyne povoliť splácať dlh v splátkach. Odporkyňa na pojednávaní uviedla, že hoci je zamestnaná v stálom pracovnom pomere a jej čistý príjem činí 412,72 €, rovnako jej manžel je zamestnaný, obaja však majú ďalšie dlžoby z titulu iných pôžičiek. Hoci súd v ďalšom neskúmal, do akej miery bolo nevyhnutné, aby sa odporkyňa zadlžila ňou popísaným spôsobom, súd konštatuje, že za súčasnej situácie by bolo neprimerané, aby súd odporkyňu uložil zaplatiť celý dlh naraz. Súd preto povolil odporkyňu splácať dlh v splátkach po 20,00 € mesačne, na základe čoho bolo umožnené odporkyňu vyrovnáť žalovaný dlh bez neprimeraného zaťaženia v jej súčasnej finančnej situácii. Na druhej strane však súd rozhodol, že pokiaľ by odporkyňa čo len jednu splátku neuhradila, bude musieť celý dlh zaplatiť naraz. Bude teda na odporkyňu, aby takto povolené splátky plnila včas a riadne, aby si zachovala možnosť zaplatiť dlh v splátkach.

Podľa § 151 ods.3 O. s. p., súd rozhodol, že o trovách konania bude rozhodnuté do 30-tich dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
10. bol odvolacím súdom schválený zmier,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa,

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).